

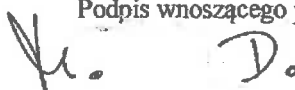
DANE PODMIOTU WNOSZĄCEGO PETYCJĘ	
Nazwa	Fundacja SPES
Siedziba	ul. Nowogrodzka 4/3, 00-513 Warszawa
Adres do korespondencji	
Adres e-mail (w przypadku petycji składanych drogą elektroniczną)	
<i>Jeżeli podmiotem składającym petycję jest grupa podmiotów (np. organizacji, osób fizycznych) należy wskazać osobę je reprezentującą oraz podać imię i nazwisko/nazwę oraz miejsce zamieszkania/siedzibę każdego z nich</i>	
DANE PODMIOTU TRZECIEGO, W KTÓREGO INTERESIE SKŁADANA JEST PETYCJA	
Imię i nazwisko/nazwa	ND
Miejsce zamieszkania/siedziba	ND
Adres do korespondencji/adres poczty elektronicznej	ND
<i>Uwaga! Wymagane jest dołączenie do petycji zgody podmiotu trzeciego na jej złożenie. Podmiot, w którego interesie składana jest petycja, może wyrazić też zgodę na ujawnienie jego imienia i nazwiska/nazwy na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję</i>	
INFORMACJE DOTYCZĄCE PETYCJI	
Adresat petycji	Senacka Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Senat Rzeczypospolitej Polskiej
Tytuł petycji	Dostosowanie art. 3 ust. 2 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania do wymogów konstytucyjnych
Akty prawa, w których postulowana jest zmiana	- ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz.U. z 2017 r. poz. 1153)
Treść petycji	Zwracamy się z petycją o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie dostosowania ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania do wymogów wynikających z art. 53 ust. 1 Konstytucji RP. Przedmiotem inicjatywy powinno być uchylene ust. 2 w art. 3, który narusza konstytucyjnie gwarantowaną wolność sumienia w zakresie, w jakim zmusza obywateli do wykonywania obowiązków sprzecznych z ich sumieniem, oraz wprowadzenie przepisu potwierdzającego ustalenia TK z wyroku K. 12/14, w zakresie w jakim wskazują, że sprzeciw sumienia należy do istoty wolności sumienia i wyznania.

Uzasadnienie	<p>Wolność sumienia stanowi jedną z podstawowych wolności człowieka, zagwarantowaną na poziomie konstytucyjnym oraz międzynarodowym – w art. 53 ust. 1 Konstytucji RP, art. 9 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka czy art. 18 ust. 1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych.</p> <p>Konstytucja wyznacza minimalny standard przestrzegania praw człowieka, który jest wiążący dla ustawodawcy. Mimo to, ustawodawca utrzymuje w porządku prawnym przepis stanowiący ponure dziedzictwo okresu komunistycznego ingerując w istotę wolności sumienia i naruszając tym samym standardy wyznaczone przez polskie prawo konstytucyjne i prawo międzynarodowe. Chodzi w tym miejscu o art. 3 ust. 2 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, który zakazuje zgłaszania sprzeciwu sumienia stanowiąc, że „korzystanie z wolności sumienia i wyznania nie może prowadzić do uchylania się od wykonywania obowiązków publicznych nałożonych przez ustawy”. Przepis ten stanowi relik z minionego ustroju, mający swoje źródło w stalinowskiej Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z 22 lipca 1952 roku, która również zakazywała „nadużywania” wolności sumienia dla celów niezgodnych z polityką państwa. Stoi on w rażącej sprzeczności z rozumieniem wolności sumienia przyjętym w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, który już w początkach lat 90. stanął na stanowisku, że wolność sumienia to przede wszystkim prawo do postępowania zgodnie z własnym sumieniem, do wolności od przymusu postępowania wbrew własnemu sumieniu (orzeczenie TK z 15 stycznia 1991 r., U 8/90). Do istoty wolności sumienia należy prawo do powstrzymania się od działań sprzecznych z własnym sumieniem, choćby owe działania wynikały z ustawowego obowiązku (por. wyrok TK z 7 października 2015 r., K 12/14). Zgodnie z orzecznictwem TK prawo podmiotowe do sprzeciwu sumienia wypływa wprost z wolności sumienia gwarantowanej przez Konstytucję, zaś ustawodawca może ograniczać to prawo tylko wyjątkowo i na zasadach określonych w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Prawo powstrzymania się od działania sprzecznego z sumieniem nie jest więc „przywilejem”, który ustawodawca może swobodnie przyznawać lub odbierać, tak jak to czyni w przypadku art. 3 ust. 2 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania.</p> <p>Mimo upływu blisko 2 lat od wydania wspomnianego wyroku TK w sprawie wolności sumienia, ustawodawca nie podjął żadnych kroków w kierunku dostosowania obowiązujących przepisów do wymogów konstytucyjnych. Zmiana ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania byłaby pierwszym krokiem w kierunku dostosowania prawa polskiego do wymogów wynikających z art. 53 ust. 1 Konstytucji RP.</p>
--------------	---

Wyrażam zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję mojego imienia i nazwiska/nazwy, ~~imienia i nazwiska/nazwy~~ reprezentowanego podmiotu/ podmiotów*

*niewłaściwe skreślić

Podpis wnoszącego petycję

Zgodnie z wymaganiami art. 24 ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 t.j.) informujemy, że administratorem danych osobowych podanych w petycji jest Kancelaria Senatu, 00-902 Warszawa, ul. Wiejska 6. Wnoszący petycję ma prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania (w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji Kancelarii Senatu). Dane osobowe przetwarzane są w celu realizacji procesu rozpatrywania petycji i w celach ewidencyjnych. Obowiązek podania danych wynika z ustawy o petycjach (Dz. U. z 2014 r. poz. 1195). Dane mogą być przekazywane innym podmiotom na zasadach określonych w art. 6 ustawy o petycjach.